

МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ

ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВНУТРІШНІХ СПРАВ
Кафедра цивільно-правових дисциплін

ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТУ ВНУТРІШНІХ СПРАВ
Кафедра цивільно-правових дисциплін

ВПЛИВ ІНТЕГРАЦІЙНИХ ТЕНДЕНЦІЙ НА РОЗВИТОК ВІТЧИЗНЯНОГО ПРАВА

24 лютого 2017 р.

ОДЕСА

УДК 347.1 (477)(4/9)

ББК 67.404+67.99

В 80

Рекомендовано до друку рішенням кафедри цивільно-правових дисциплін
Одеського державного університету внутрішніх справ
(протокол № 10 від 01.03.2017 року)

Упорядник:

Церковна О.В. – кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри цивільно-правових дисциплін.

Редактори:

Маковій Віктор Петрович – кандидат юридичних наук, доцент, завідувач кафедри цивільно-правових дисциплін Одеського державного університету внутрішніх справ;

Зайцев Олексій Леонідович – кандидат юридичних наук, доцент, завідувач кафедри цивільно-правових дисциплін Харківського національного університету внутрішніх справ;

Андрієнко І.С. – кандидат юридичних наук, доцент, професор кафедри цивільно-правових дисциплін Одеського державного університету внутрішніх справ.

Вплив інтеграційних тенденцій на розвиток вітчизняного права : матеріали всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції м. Одеса, 24 лютого 2017 р. / редкол. В.П. Маковій та ін. – Одеса, ОДУВС, 2017. – 173 с.

Збірник містить матеріали доповідей всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції «Вплив інтеграційних тенденцій на розвиток вітчизняного права» (Одеса, 24 лютого 2017 р.). У роботі конференції взяли участь науковці, науково-педагогічні працівники вищих навчальних закладів, докторанти, ад'юнкти та магістранти з 15 українських навчальних закладів юридичного профілю, а також Академії поліції МВС Азербайджанської республіки, Бакинського державного університету, Гродненського державного університету імені Янки Купали (м. Гродно, Республіка Білорусь).

Збірник може бути використаний перемінним складом юридичних навчальних закладів, науковцями, практичними працівниками, які цікавляться проблемами впливу інтеграційних тенденцій на розвиток вітчизняного права.

© Одеський державний університет внутрішніх справ, 2017

Андрієнко І.С.

Кандидат юридичних наук, доцент, професор
кафедри цивільно-правових дисциплін
Одеського державного університету
внутрішніх справ,

Фарзалієва Назакет Мугабіл кизи

Доктор філософії з права, доцент, докторант
Бакинського державного університету

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ: ОКРЕМІ АСПЕКТИ

Прагнення України стати повноправним членом Європейського Співтовариства визначає необхідність формування теоретичних конструкцій міжнародних стандартів у сфері прав людини, у тому числі і у сфері соціального захисту. Адже в сучасних умовах саме міжнародні стандарти

дозволяють здійснювати належну правову орієнтацію і оцінку національного законодавства як щодо змісту права людини на соціальну підтримку, так і щодо рівня їх забезпечення.

Діюча система міжнародного соціального законодавства вміщує правові норми, соціальні стандарти у сфері соціального захисту людини. За юридичними ознаками такі акти поділяються на декларації, програмні заяви, резолюції, конвенції, рекомендації міжнародних організацій, міждержавні угоди. Норми таких актів мають різну юридичну силу, одні мають силу рекомендацій, встановлюють бажаний напрям діяльності, інші – обов'язковий характер і систему контролю та заходи відповідальності. серед міжнародних актів

З огляду на європейський інтеграційний курс нашої держави особливого значення для України набувають саме європейські акти. Але поряд з цим, не менш актуальним є й врахування у національному законодавстві стандартів міжнародних установ, таких як ООН та МОП.

Конвенції та рекомендації МОП є універсальним джерелом соціальних стандартів соціального забезпечення. Ряд із них мають загальну направленість, це: Рекомендація № 67 «Про забезпечення доходу» (1944 р.), Конвенція № 102 «Про мінімальні норми соціального забезпечення», Конвенція № 118 «Про рівноправність у галузі соціального забезпечення» (1962 р.), Конвенція № 157 «Про збереження прав у галузі соціального забезпечення» (1982 р.), Рекомендація № 167 «Про збереження прав у галузі соціального забезпечення» (1983 р.). Інші визначають стандарти щодо надання конкретних видів соціальних допомог, а саме: Конвенція № 130 і Рекомендація № 134 «Про медичну допомогу та допомогу у випадку хвороби» (1969 р.), Конвенція № 128 і Рекомендація № 131 «Про допомоги по інвалідності, по старості і у зв'язку з втратою годувальника» (1967 р.), Конвенція № 121 і Рекомендація № 121 «Про допомоги у випадках виробничого травматизму» (1964 р.).

Аналіз конвенцій МОП в галузі соціального забезпечення дозволяє дійти висновку, що в них встановлюються: 1) загальні принципи побудови, управління і фінансування національної системи соціального захисту, її організаційно-правові форми; 2) види соціальних ризиків; 3) види соціальної допомоги, її розміри та умови призначення.

Особливе місце серед конвенцій МОП у сфері соціального забезпечення належить Конвенції № 102 «Про мінімальні норми соціального забезпечення» (1952 р.). Дана конвенція є найзмістовнішим міжнародно-правовим актом, що визначає види соціальної допомоги від основних видів соціальних ризиків до яких відносить:

- будь-який хворобливий стан, незалежно від його причини, а також вагітність, пологи та їх наслідки (стаття 8);
 - спричинену хворобливим станом непрацездатність, яка зумовлює призупинення заробітку (стаття 14);
 - призупинення заробітку, спричинене неможливістю для захищеної особи, яка здатна і готова працювати, отримати роботу, що є підходящою (стаття 20);
 - перевищення встановленого віку (стаття 26);
 - трудове каліцтво або професійне захворювання, виражене в: а) хворобливому стані; б) непрацездатності, яка спричиняє призупинення заробітку; с) повну втрату здатності заробляти або її часткову втрату понад встановленого ступеня, коли вона може набути постійного характеру, або відповідну втрату функціональної повноцінності; d) втрату засобів до існування вдовою або дитиною внаслідок смерті годувальника (стаття 32);
 - утримання дітей (стаття 40);
 - вагітність і пологи, їхні наслідки, а також пов'язане із цим призупинення заробітку (стаття 47);
 - нездатність у встановленій мірі займатися будь-якою прибутковою діяльністю, коли ця нездатність може набути постійного характеру або зберігається після припинення виплати допомоги у разі хвороби (стаття 54);
 - втрата засобів до існування вдовою або дитиною внаслідок смерті годувальника (стаття 60)
- [1].

Таким чином, Конвенція, як базовий міжнародно-правовий документ, встановила дев'ять основних видів соціальної допомоги: медична допомога, допомога у разі хвороби, безробіття, старості, трудового каліцтва або професійного захворювання, вагітності та пологів, інвалідності, втрати годувальника, сімейні допомоги.

Також Конвенція визначає нормативи охоплення кожного виду соціальної допомоги для відповідних категорій осіб. А саме, поширення окремих видів забезпечення на такі категорії населення, чисельність яких не може бути менше установленої межі: не менше 50% працюючих за наймом, а також їхніх дружин та дітей; на самозайняте населення, що становить не менше 20% загального числа жителів, а також їхніх дружин та дітей; не менше 50% загального числа жителів, на кошти яких не перевищують певного рівня.

Конвенція встановлює мінімальні стандарти медичного обслуговування, якими є виплати для оплати витрат на такі види медичної допомоги: загальної лікарської допомоги, включаючи відвідування на дому; кваліфікованої допомоги спеціалістів у стаціонарних та амбулаторних умовах; одержання медикаментів за рецептом лікаря; госпіталізацію; спостереження і допомогу при вагітності і пологах. Строк виплати допомоги обмежується 26 тижнями при кожному випадку захворювання, а в країнах, які ратифікували конвенцію з виключеннями, - 13 тижнями.

Крім того, передбачені норми при наданні допомоги в разі тимчасової непрацездатності (строк виплати не повинен перевищувати 26 тижнів), допомоги по безробіттю (мінімальні строки надання для працюючих за наймом – 13 тижнів на протязі 12 місяців, для жителів, кошти яких не сягають певного рівня – 26 тижнів на протязі 12 місяців), сімейних допомог (термін виплати допомоги по вагітності і пологам може бути обмежена 12 тижнями).

Слід нагадати, що Законом України від 16 березня 2016 р. № 1024-VIII [2] Конвенція № 102 була ратифікована. Україна взяла на себе зобов'язання за такими розділами Конвенції: «Медичне обслуговування»; «Допомога у зв'язку з хворобою»; «Допомога по безробіттю»; «Допомога по старості»; «Допомога у випадку трудового каліцтва або професійного захворювання»; «Сімейна допомога»; «Допомога у зв'язку з вагітністю і пологами»; «Допомога по інвалідності»; «Допомога у зв'язку з втратою годувальника».

Загалом, вітчизняною системою соціального захисту передбачено усі види соціальної допомоги, що визначені Конвенцією МОП № 102. Більш того, ряд фахівців стверджують, що окремі норми законодавства України не лише відповідають визначеній Конвенції, а й у деяких моментах є вище мінімально встановлених вимог. Так, в Україні охоплено ширше коло осіб, яким гарантується соціальний захист, встановлені більш високі розміри окремих видів допомог і виплат.

Водночас, ряду положень згаданої Конвенції чинне законодавство України не відповідає. Такі відмінності стосуються пенсійного віку: рекомендований пенсійний вік є 65 років та вище. Крім того, стандарти МОП не передбачають розділу пенсійного віку чоловіків та жінок. Також необхідною умовою права на пенсію є наявність 30-річного трудового або страхового стажу або 20-річного періоду проживання в країні. Ще одна відмінність стосується положення за яким виплата допомоги по інвалідності, по старості або у зв'язку з втратою годувальника може бути припинена за встановлених умов, коли одержувач займається діяльністю, що дає прибуток.

Таким чином, Україна ратифікувавши відповідну Конвенцію взяла на себе додаткові зобов'язання щодо впровадження нових стандартів у сфері соціального захисту населення, зокрема, стандартів якісного медичного обслуговування та надання інших видів соціальних допомог.

Водночас, слід пам'ятати, що реальне застосування Конвенції державами-учасниками сьогодні є значно звуженим. Сучасні акти соціального забезпечення (Європейський кодекс соціального забезпечення; Конвенції МОП № 121, № 128, № 130) передбачають більш високий рівень стандартів соціального захисту.

Література:

1. Про мінімальні норми соціального забезпечення: Конвенція МОП від 28.06.1952 р. № 102 // Конвенції та рекомендації, ухвалені Міжнародною організацією праці. 1919–1964. Т. 1. – Женева: Міжнародне бюро праці, 1999. – С. 530–533.
2. Про ратифікацію Конвенції Міжнародної організації праці про мінімальні норми соціального забезпечення № 102: Закон України від 16.03.2016 р. № 1024- VIII // Голос України. – 2016. – № 64.

ЗМІСТ

ПЕРЕДМОВА	3
Бичкова С.С., Говорова І.В. Запозичення європейського досвіду при регулюванні шлюбних правовідносин в Україні	5
Гущин І.В., Петречук А.В. Сравнительная оценка законодательства в области обращения с отходами Республики Беларусь и Европейского союза	7
Заїка Ю.О. Використання досвіду зарубіжних країн в сфері захисту особистих немайнових прав	9
Камінська Н.В., Волкова-Титинець М.Н. Захист житлових прав в контексті інтеграційних процесів	12
Харитонов Є.О., Харитонova О.І. Правова адаптація у контексті сучасних інтеграційних тенденцій	14
Аврамова О. Є. Концептуальні напрямки розвитку житлового законодавства	17
Андрієнко І.С., Фарзалієва Назакет Мугабіл кизи Міжнародні стандарти соціального забезпечення: окремі аспекти	18
Антоненко О.А., Плеван М.І. Значення трудової дисципліни	21
Бахаєва А. С. Інтерес неповнолітніх, як умова дійсності правочину	22
Бобко В.Г. Проблеми реалізації права на працю осіб похилого віку	23
Богустов А.А. Процесс правовой инфильтрации в модельном законодательстве об интеллектуальной собственности	26
Бодяк Н.Е. Жилищная политика Республики Беларусь в контексте интеграционных процессов	28
Будяченко О.М. Щодо прав іноземців на землі водного фонду в Україні	30
Вайда Т.С. Інтеграція екології та освіти як сучасний компонент професійної підготовки студентів-правознавців й умова удосконалення профілактики правопорушень у сфері природоохоронного законодавства	33
Валєєв Р.Г. Процедура атестації працівників національної поліції в контексті інтеграційних тенденцій	35
Веренкіотова О.В. Склад та цільове призначенні земель України	38
Волкович О.Ю. Актуальні питання реформування господарських відносин при реалізації державної регуляторної політики	40

Воронова О.В. Законодавче забезпечення земельної реформи	44
Гамбург І.А. Вплив глобалізаційних та інтеграційних процесів на розвиток законодавства України про технічне регулювання у сфері господарювання	46
Гелемей М.О., Носатова А.А. Інститут неплатоспроможності (банкрутства) проблеми та шляхи вдосконалення	48
Голенко Н.М. Службово-бойова діяльність як складова службово-трудової діяльності працівників поліції підрозділу спеціального призначення	49
Гоштинар С.Л. Значення функцій юридичної відповідальності при земельних правопорушеннях	51
Давидова І.В. До питання про тлумачення змісту міжнародних договорів	53
Даниленко С.К. Таємниця усиновлення: проблеми та сучасні погляди	55
Деледивка С. Г. Місце договору про розміщення реклами в системі цивільно-правових договорів	57
Дембіцька С.Л. Забезпечення основних прав сторін, як учасників трудового договору	58
Дрішлюк В.І., Сінян Д.Е. Державне управління інвестиційною діяльністю в Україні	61
Дубенко О.М., Гоян В.І. Правила здійснення договірної роботи: господарсько-правовий аспект	64
Дутко А.О. До питання про правову природу репродуктивних прав	66
Д'ячкова Н.А. До питання щодо можливості призначення опікунів у заповіті	68
Журавель А.В., Лапа К. Л. Інвестиційна діяльність на ринку цінних паперів	70
Зайцев О.Л. Вплив інтеграційних тенденцій на розвиток тендерного права	72
Кісель В.Й., Бушняк (Пенєва) О.В. Реалізація теорій юридичної особи в чинному законодавстві	74
Киян В.Я. Щодо розмежування понять трудові спори, трудові конфлікти	76
Коломієць Ю.М. Вплив зарубіжних тенденцій на соціальну політику та розвиток права соціального забезпечення	78

Корчова Г.Л. Про стан нормативно-правового забезпечення академічної мобільності українських здобувачів	80
Кройтор В.А. Встановлення змісту і меж процесуальної активності суду в цивільному судочинстві	82
Кузніченко О.В. Захист службово-трудових прав працівників Національної поліції (організаційно-правовий аспект) ...	85
Кучер В.О. Поняття непорушності права власності у практиці європейського суду з прав людини	87
Кучерук К.І. Деякі питання здійснення та захисту сімейних прав засуджених до позбавлення волі	89
Мовсисян К.А., Богустов А.А. Коллизионное регулирование расторжения брака на международном уровне	92
Маковій В.П., Тайбішлак І.П. Деякі питання щодо права власності релігійних організацій	95
Мамедов Рашад Юсиф оглы, Соотношение субинститутів «испытание при приеме на работу» и «аттестация работников» в современном трудовом праве	97
Мирза С.С. Цивільно-правовий статус ревізійної комісії у відносинах з управління багатоквартирним будинком .	99
Мироненко В.П. Поняття та види правового режиму земель сільськогосподарського призначення	101
Нагорна А.О. Правові аспекти шлюбного договору	103
Некіт К.Г. До питання про правовий статус довірчого власника за модельними правилами європейського приватного права (dcfr)	105
Нікуліна Н.А., Тайбішлак І. П. Правовий механізм ліцензування торгової діяльності	107
Пономарьова Т.С. Договір як домовленість у цивільному праві України	111
Панченко О.І. Особливості цивільно-правової відповідальності поліцейських у Республіці Польща	113
Парасюк В.М., Парасюк Н.М. Проблемні аспекти визначення правової природи бездокументарних цінних паперів	116
Пасайлюк І.В. Юридична природа окремого провадження	118
Пашенко О.М. Еволюція правового статусу фермерських господарств в процесі розвитку вітчизняного законодавства	121
Пилипенко С.А. Право користування земельною ділянкою для сільськогосподарських потреб (емфітевзис)	122

Піхурець О.В. Нові напрямки розвитку правового регулювання відносин пов'язаних з використанням авторських творів	125
Продайко С.В., Гайдук Ю.А. Особливості захисту прав власника земельної ділянки в господарському судді	128
Резніченко С.В., Руда Т.О. Електронний договір як особлива форма договірних права	130
Римарчук Р.М. Міжнародний договір, як основне джерело міжнародно-правового регулювання інтеграційних процесів	132
Середницька І.А., Гаман А. Порядок державної реєстрації суб'єктів господарювання	134
Сіряченко І.І. Сучасний стан правового регулювання екологічної безпеки населених пунктів України та підходів до створення правової урбоекотології в Україні	136
Степаненко Т.В. Загальні положення судового захисту колективних прав споживачів у праві європейського союзу	138
Тарнавська М.І., Паращич В.П. Недійсність правочинів: український та європейський досвід	140
Тіхонова М.А. Огляд національного законодавства, що регулює спортивні правовідносини	142
Церковна О.В. Стягнення аліментів на дітей: характеристика правовідносин	146
Циганюк Ю.В. Особливості реалізації норм цивільного процесуального кодексу України у кримінальному провадженні	148
Червонецький В.В., Албул С.В. Напрями взаємодії Національної поліції з державною пенітенціарною службою України у протидії злочинам.....	150
Чернега В.М. Неправозгідність усиновлення дитини особами однієї статі та шлюбів з їх участю	152
Шаповал Л.І. Щодо деяких особливостей укладання шлюбного договору в Україні та за кордоном	154
Шишка О.Р. Юридична особа волездатна чи неволездатна : проблема предмету цивільного права	157
Юсимова Туркан Айдын Собственность как экономическая и юридическая категория	159
Баліцька О.Ю., Гринько В.Р. Використання іноземного досвіду при підготовці справи до судового розгляду у цивільному процесі України	162

Грабар Н.М., Горбатюк О.М.

Участь сторін у процесі доказування за цивільно-процесуальним законодавством України .. 164

Демків Р.Я., Янківський А.О.

Нотаріальне посвідчення договору фінансового лізингу 166

ЗМІСТ 168

Наукове видання

**ВПИЛИВ ІНТЕГРАЦІЙНИХ ТЕНДЕНЦІЙ НА РОЗВИТОК
ВІТЧИЗНЯНОГО ПРАВА**

Матеріали Всеукраїнської
науково-практичної інтернет-конференції
24 лютого 2017 р

Матеріали опубліковані в авторській редакції

Підписано до друку 01.03.2017. Формат 60х90/8. Папір офсетний.
Гарн. «Times New Roman» Друк цифровий. Ум. друк. арк. 18,5.

Наклад 100 прим.

Видавництво ОДУВС

м. Одеса, вул. Успенська, 1

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 3507 від 25.06.2009 р.
тел. 0487431393; 0949464393 email – ndrvt1@gmail.com